

Aile ve çalışmanın uyumu için Sendikaların 5 Önerisi

İsviçre Sendikalar Birliği, çocuk sahibi çalışanların zorluklarını aşabilmeleri için, anne ve babaları daha fazla zaman, aile dışında çocuk bakımının yaygınlaştırılması şeklinde özetlenebilecek bir programı kamuoyuna sundu. Sendikalar bu programın önümüzdeki dönem hayata geçirilmesi için gerekli girişimleri başlatma kararı aldı.

Son on yıllarda kadın çalışanların sayısı giderek artmaya devam etmekte. Buna karşın çocuk bakımı

hala önemli ölçüde kadınların üstünde. Bu nedenle anne olan çalışan kadınlar belli bir süre çalışmaya ara vermek zorunda kalmakta veya tam gün çalışma imkanından yoksun kalmaktadırlar. Bunun sonucu gelirleri de önemli ölçüde azalmakta, sosyal sigorta hakları da bundan etkilenmektedir. Buna ek olarak aile dışında çocuk bakımı için, gelirleri ile karşılamaları mümkün olmayan ücret ödemeleri de söz konusu olmaktadır. Bütün bunlara karşın, hem çalışmaya devam edip hem de anne olan ve çocuğuna bakma imkanı yaratan kadınlar için bu durum ek bir yük oluşturmaktadır. Bu nedenlerle aile ve çalışmanın uyumunu sağlayacak önlemlerin alınması günümüzde çalışma hayatı

için önemli bir konu haline gelmiştir. Geçen yılın Kasım ayında yapılan İsviçre Sendikalar Birliği genel delegeler toplantısında bu konu gündeme alınmış ve aşağıda belirtilen 5 Maddelik bir program kararlaştırılmıştır.

1. Çocuk parası en az 200 yeva 250 Fr. tan 250 ve 300 Fr. a çıkarılmalıdır
2. Annelik izni Avrupa Birliği tarafından öngörüldüğü gibi 18 haftaya çıkarılmalı buna ek olarak 8 haftalık babalık izni hakkı getirilmelidir.
3. Kantonal düzeyde çocuklara aile dışı bakım imkanları getirecek, yasal düzenlemelerin yapılması için gerekli girişimlerde bulunulmalıdır.
4. Toplu İş Sözleşmelerinin aileyi gözetken bir bakışla yapılması ve aile

çalışma hayatının uyumunu sağlayacak maddelerin sözleşmeye ilave edilmesi sağlanmalıdır. Anne ve babalara çocuk bakımı için izin, çalışma süresinin kısaltılması, çalışma zamanlarının planlanabilir hale getirilmesi gibi maddeler...

5. Mevcut iş yasasında kısmi çalışma, fazla mesai, çocuğun hasta olması halinde izin hakkı gibi konulara açıklık getirecek değişikliklerin yapılması. İsviçre Sendikalar Birliği, bu konuların önümüzdeki dönemde gündeme alınması için gerekli girişimleri yapma kararı almış bulunuyor

(M. Akyol)

EMİNE SARIASLAN

Sosyal danışman /Sosyal Pedagog

Kadın Köşesi

Arkadaşımızın, iş yoğunluğu nedeniyle, bu ayki yazısını yayınlamayız.

Biz Hayat TV izliyoruz...

...işçilerden yana yayın yapan tek kanal olduğu için!

Hüzünlü çocuklar

Havada ayrılık var, soğuk ve hüzün, Zaman acımasız ,böldükdük ,kırıldık ve Herşey yarım kalacak artık. Meğer yıllardır misafirmişim ve taşınırım Ayakkabılarım kapıda , elbiselerim bir torbaya konulmuş Taşınırım ve ayrılırken çocuklar hüzünlü baktılar.

Giderken yüküm bir hayli ağırdı,zorluklar taşırım geleceğe , ve alabildiğim sıkıntı .Çimde acı yüzümde burukluk ve yalnızlık taşırım .Dost yüzlüler kayboldular alabildiğine düşman taşırım, ayrılırken çocuklar hüzünle baktılar.

Tek odalı evim , çalmayan kapı ve dalgın duvarlar , gurur enkazında yalnızlık ,pişmanlık sofrasında tuzsuz aşım,yorganım soğuk,yastığım taş ve uykusuz bir baş ayrılırken çocuklar hüzünle baktılar.

Dua ettim hüzünlü çocuklara !.. Annen-baban ayrılmasın ,çiğerin yanmasın ,dünyan yıkılmasın , boynun bükülmesin ,evinde emanet olmayasın hafta arası annede - hafta sonu babanda kalmayasın. her pazar gideceksin diye korkular sarmasın, yüreğin ikiye bölünmesin diye dua ettim çocuklara yalnızca hüzünlü çocuklara .

Hüseyin MANAZ
01.11.2008 / Basel

Kahramanmaraş Narlı'da DEVREN SATILIK

1 Dönüm arsa üzerine kurulu

4 Katlı Bina (5 Daire 1 Ambar)

4. Kat yazlık terasa hazır

Fiyat : 550.000 YTL.

Adres: Uğur Mumcu Sokak No: 65

Kontakt Telefonlar :

- 061 811 35 29

- 061 811 30 40

- 076 412 53 11

İsviçreli kadınların mücadele tarihi

Kadınların durumu 20.yüzyılda geçmiş yıllara nazaran iyileşti ancak yasal haklar açısından İsviçre hala diğer Avrupa ülkelerinin gerisinde kalıyor.

Örgütlü kadın hareketinin temeli yerel kadın derneklerine dayanıyor.Bu derneklerin çoğu 19. Yüzyılda politik mücadeleler esnasında birleşmiştir.Bu derneklerin çoğunun kuruluş amacı aslında sosyal yardım ve çocuk yetiştirme yardımcı olmaktır.Ancak 19.yüzyılın ikinci yarısında ,özellikle 1874'de anayasada yapılan genel revizyonda kadınların ve yapılacak teşviklerin görmezden gelinmesinden sonra, bu dernekler ciddi bir şekilde politikleşerek,kantonal ve ulusal bazda bir çatı altında toplanarak güçlerini birleştirmeye başladılar.

İlk ulusal kadın birliği genelde elit bir tabakadan oluşuyordu.Halktan kadınları kapsamadığı için çok uzun ömürlü bir çalışma gösteremedi.Bu birlik medeni kanunda kadın -erkek eşitliği ve iş yasalarının iyileşmesi için ciddi çalışmalar yaptı.

Endüstrileşmenin ardından 1890'da sosyal devlet anlayışı ile daha fazla yüzyüze gelindi. Endüstrileşmenin getirdiği zorluklar ve akabindeki ağır vergiler kadınların hızlı bir şekilde politikleşmesine yardımcı oldu.Derneklerde zaten örgütlü ve sayıca önemli bir çoğunluğa sahip olan kadınlar , çalışmalarıyla okullar ve fakirlerin korunmasında söz sahibi oldular.

Yüzyılın sonuna doğru giderek birçok daha dernek birleşti.Sinif ve mezhep ayrılıkları önemini önemli ölçüde kaybetti.Artık taleplerin iki temel konusu vardı.Birincisi: toplumda hukuksal ve politik alanda cinsel ayrımcılığının kalkması .İkincisi ise, tutucu,gelecekte cinsel hiyerarşinin ortadan kalkmasıydı.

Yeni bağımsız kadın hareketi , 1968'de gençlik ve öğrenci hareketlerinin yükseldiği zaman; kadın hareketindeki durgunluğa ve erkeklerin egemen olduğu yeni sola tepki olarak ortaya çıktı.Yeni feministler , artık politika ve ekonomideki kadın erkek eşitsizliği ile mücadele etmeyi bırakıp, Fransız ve Amerikan feministlerinin yeni toplum modelinin propogandasına yöneldiler.

Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra, pek çok Avrupa ülkesinde kadınlar seçme ve seçilme hakkını elde ettiler.İsviçreli kadınlar da savaşın sonuna ,pek çok ülkede olduğu gibi seçme ve seçilme hakkını alacaklarını düşündüler, ancak hayal kırıklığına uğradılar. Ancak diğer ülkelerin aksine , bu sonuç İsviçreli kadınların daha radikalleşmesine ve geniş çaplı mücadelesine neden olmadı.

Dünya çapındaki sınıflar arası mücadele,1917 Sovyet Devrimi ve 1918'de İsviçre'de

yapılan genel grev sonucunda,kadın demekleri önemli bir dönüşüm geçirdi.Kadın işçi hareketleri arttı, bu genel işçi eylemlerinin genişlemesine neden oldu.Dernekler yerine, kadınlar, sendika ve sosyalist partilerde çalışmaya başladılar. Kadın organizasyonlarının çalışmaları sonucunda 1920'de mesleki eğitim alma konusunda önemli kazanımlar elde ettiler.

1919 ve 1921 yılları arasında altı kantonda , kadınların seçme ve seçilme hakkı için referandum yapıldı, ancak büyük bir çoğunlukla reddedildi.Politik teşvikler sonucunda bazı kadın kuruluşları keskin taleplerden vazgeçerek, gelecekteki görevlere yeniden ilgiyi artırmaya çalışırken; diğer kadın birlikleri mücadelede profesyonelleşti ve politikada ciddiye alınmaya başladı. Dünya çapındaki ekonomik kriz , faşizm korkusu ; İsviçre'de yeniden gelenekselciliği ve tutuculuğu güçlendirdi.Kadınların eşitlik,ekonomik ve sosyal alanda elde ettikleri kazanımlar yeniden dibe vurdu.Yaşanılan gergin durum , yeniden kadın kuruluşlarını yakınlaştırdı.Savaş ve krizin yarattığı tahribatları gidermek için ,mücadeleye başladılar ,ancak pek önemli bir kazanım elde edemediler.

Savaşın sonuna ve soğuk savaş yıllarında 1960'larda yeni bir kadın tipi yaratıldı. Kocasının kariyer yapmasını destekleyen, modern ve teknik donanımlı ev kadını ve kendini çocuklarının eğitimine adanmış ,onları teşvik eden anne.Evde bir kişinin çalışması yeterliydi ve bunun erkek olması çok doğaldı.Bu arada çalışan pek çok kadın ve kadın kuruluşları kadınların politikleşmesi ve toplumda hak ettiği yeri alması için ,mücadele etmeye devam ettiler.1959'da kadınların seçme ve seçilme hakkı , genel ülke bazında yeniden reddedildi , ancak bir kaç yerde kantonal bazda kabul edildi.Bunlar Cenevre, der Waadt und Neuenburgtu .

1960'ların başında tüketim toplumunun geliştirilmesiyle kadın işçi ve önemli tüketici olarak yeniden keşfedildi.

Kadınlar seçme ve seçilme hakkını ülke çapında ancak 1971'de elde ettiler.Bunda 1968'lerin mücadele ve dayanışma ruhu önemli rol oynadı.Genç demokrat kadınların talebi, yasal hakların kadın olarak değil, insan hakkı olarak alınmasıydı.

Emekçi kadınlar 14 haftalık ücretli (maaşın % 80'i) doğum -annelik izni hakkını ; ancak 2005'te elde ettiler.Sadece Cenevre , bu uygulamayı 2001'de başlattı.Avrupa'nın göbeğinde en temel hakları almak için bile , 21.yüzyılı beklemek insanlık adına utanç verici bir durum sahneliyor.

(Nilgün ÖZDAL)

Sesiyle yüreklerimizi ısıtıyor Kazancı Bedih

Beş yıl önce aramızdan ayrılmıştı; son gazelanlardan, sıra gecelerinin vazgeçilmez ismi Kazancı Bedih Yoluk...

Kazancı Bedih (Yoluk)... O bu adla biliyordu kendi hemşehrilerince. Kendisine has üslubu ve sesi ile insanların yüreğini kazanmıştı. Onların duygularına yüreğinden çıkan sesi ile tercüman oluyordu. Hem de gazelhan türünün son temsilcilerinden biri olarak...

Onun için hayat zaten okul oldu. Ve sürekli olarak hem öğreniyor hem de öğretiyordu sesi ile...

Ustalarından aldığı bu geleneği yine ustalıkla icra etmeye devam ediyordu... Sesi ile aramızdaki yerini koruyacak...

Hayatın içinden öğrenerek ve öğreterek devam eden Kazancı Bedih için sıra geceleri vazgeçilmezdi. O, sıra gecelerini okul olarak gördü. Ve "konservatuvar" olarak adlandırıyor sıra gecelerini...

Sesiyle yaşadığı türküler onu hep mutlu kılmıştı. Sıra gecelerinde saatlerce türküler seslendirirdi arkadaşlarıyla... Bu çoğu zaman sabahın ilk ışıklarına kadar sürerdi.

Gazelleri ve türkülerini çığırıldığı sıra gecelerine para için değil, gazel ve türkülerini çığırılmaktan keyif aldığı için giderdi. Bu keyifli; akşam saatlerinden güneşin ilk

ışıklarına kadar, gazel ve türküler çığırılmasına neden olan... Yaptığı çalışmaların diğer ses sanatçıları tarafından okunması karşılığında istediği telif ise çok azdır.

Mütevazı şöhret! Ömrünün son günlerinde ise yorulan vücudundan dolayı pek katılmıyordu sıra gecelerine. Ama türkülerini **Urfa Sıra Geceleri** adlı albümünde toplay-

arak, hem müzikseverlere sesini bıraktı, hem de belleklerde güzel bir arşiv... Albümün çıktığı zaman ülkenin genelinde ilgililerle karşılaşması da bunu gösteriyor. Zaten onu Eşkya filminde daha yakından tanımıştık. O, şaşaalı şöhrete karşı, şöhretin mütevazı olarak yaşanabileceğini bizlere bir kere daha göstermişti diğer büyük ustalar gibi... Hep kardeşliği çığırıldı. Ve yaşamıyla bunu gösterdi de bizlere. Türkçe seslendirdiği türkülerini kimi zaman Kürtçe türkülerle aynı güzellikte ve ustalıkta seslendirdi. Yörede konuşulan diller arasında yer alan bu iki dili de başarıyla kullanması, kardeşliğe verdiği önemi gösteriyor. Kürtçenin yasaklı olduğu bir dönemde Kürtçe türkülerini başka ne ile açıklanabilir ki?

Şaşaalı şöhretini kenara bırakarak doğduğu topraklara döndü. Mütevazı

yaşamını sürdürmeye devam etti. 1929 yılında hayata merhaba dediği Urfa'da yaptığı belediye işçiliğinden sonra emekli oldu. Baba mesleğine her zaman ilgisi vardı. Zaten Kazancı ismini almasına neden olan da baba mesleğine dönüş yapması idi. Emekli olduktan sonra geçimini bakırcılıkla uğraşarak sağlıyordu. Ömrünün son demlerinde mesleği de son demlerini yaşıyor şimdi... Urfa Eski Hal Pazarı civarındaki küçük dükkanında demlik ve cezve türü küçük mutfak malzemelerini tamir ediyordu. Kaldığı evde katalitik sobadan sızan gaz, Kazancı'yı ve eşini aramızdan ayırmıştı bundan beş yıl önce; 20 Ocak 2004'te... Ocak ayındaki ölüm soğukluğu onu aramızdan almış olsa da, sesiyle yüreklerimizi ısıtmaya devam ediyor Kazancı Bedih...

Şerif Karataş / Evrensel